

ANNEX VI

**Feines en emplaçaments amb risc d'incendi o explosió.
Electricitat estàtica**

La instal·lació elèctrica i els equips han de ser conformes amb les prescripcions particulars per a les instal·lacions de locals amb risc d'incendi o explosió indicades en la reglamentació electrotècnica.

A. Feines en emplaçaments amb risc d'incendi o explosió.

1. Les feines en instal·lacions elèctriques en emplaçaments amb risc d'incendi o explosió s'han de fer seguint un procediment que redueixi al mínim aquests riscos; per a això s'ha de limitar i controlar, en la mesura possible, la presència de substàncies inflamables a la zona de treball i s'ha d'evitar l'aparició de focus d'ignició, en particular, en cas que hi hagi una atmosfera explosiva o es pugui formar. En aquest cas queda prohibida la realització de feines o operacions (canvi de làmpades, fusibles, etc.) en tensió, tret que s'efectuïn en instal·lacions i amb equips concebuts per operar en aquestes condicions, que compleixin la normativa específica aplicable.

2. Abans de realitzar la feina s'ha de verificar la disponibilitat, l'adequació al tipus de foc previsible i el bon estat dels mitjans i els equips d'extinció. Si es produeix un incendi, s'han de desconnectar les parts de la instal·lació que puguin ser afectades, llevat que sigui necessari deixar-les en tensió per actuar contra l'incendi, o que la desconexió comporti perills potencialment més greus que els que poden derivar del mateix incendi.

3. Les feines les han de dur a terme treballadors autoritzats; quan s'hagin de dur a terme en una atmosfera explosiva, les han de fer treballadors qualificats i han de seguir un procediment estudiat prèviament.

B. Electricitat estàtica.

1. En qualsevol lloc o procés on es pugui produir una acumulació de càrregues electrostàtiques s'han de prendre les mesures preventives necessàries per evitar les descàrregues perilloses i, particularment, la producció d'espurnes en emplaçaments amb risc d'incendi o explosió. A aquest efecte, han de ser objecte d'una atenció especial:

a) Els processos on es produeixi una fricció continuada de materials aïllants o aïllats.

b) Els processos on es produeixi una vaporització o polvorització i l'emmagatzemament, el transport o el transvasament de líquids o materials en forma de pols, en particular, quan es tracti de substàncies inflamables.

2. Per evitar l'acumulació de càrregues electrostàtiques s'ha de prendre alguna de les mesures següents, o una combinació d'aquestes mesures, segons les possibilitats i les circumstàncies específiques de cada cas:

a) Eliminació o reducció dels processos de fricció.

b) Evitar, en la mesura possible, els processos que produeixin polvorització, aspersion o caiguda lliure.

c) Utilització de materials antiestàtics (politges, moquetes, calçat, etc.) o augment de la seva conductivitat (per increment de la humitat relativa, ús d'additius o qualsevol altre mitjà).

d) Connexió a terra, i entre si quan sigui necessari, dels materials susceptibles d'adquirir càrrega, especialment dels conductors o els elements metàl·lics aïllats.

e) Utilització de dispositius específics per a l'eliminació de càrregues electrostàtiques. En aquest cas la instal·lació no ha d'exposar els treballadors a radiacions perilloses.

f) Qualsevol altra mesura per a un procés concret que garanteixi la no acumulació de càrregues electrostàtiques.

11960 *CORRECCIÓ d'errades del text del Reial decret 374/2001, de 6 d'abril, sobre la protecció de la salut i la seguretat dels treballadors contra els riscos relacionats amb els agents químics durant la feina.* («BOE» 149, de 22-6-2001.)

Havent observat una errada en la inserció de la correcció d'errades del text del Reial decret 374/2001, de 6 d'abril, sobre la protecció de la salut i la seguretat dels treballadors contra els riscos relacionats amb els agents químics durant la feina, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 129, de 30 de maig de 2001, i en el suplement en català número 10, d'1 de juny de 2001, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 992, segona columna, on diu:

«En els casos en què la vigilància de la salut mostri que:

a) Un treballador té una malaltia identificable o uns efectes nocius que, segons l'opinió del metge responsable, són conseqüència d'una exposició a un agent químic perillós, o

b) se supera un valor límit biològic dels indicats a l'annex II el metge responsable o altre personal sanitari competent ha d'informar personalment el treballador del resultat d'aquesta vigilància. Aquesta informació ha d'incloure, quan sigui procedent, els consells relatius a la vigilància de la salut a la qual el treballador s'ha de sotmetre en finalitzar l'exposició, tenint en compte el que disposa el paràgraf e) de l'apartat 3 de l'article 37 del Reglament dels serveis de prevenció.»

Ha de dir:

«En els casos en què la vigilància de la salut mostri que:

a) un treballador té una malaltia identificable o uns efectes nocius que, segons l'opinió del metge responsable, són conseqüència d'una exposició a un agent químic perillós, o

b) se supera un valor límit biològic dels indicats a l'annex II,

el metge responsable o altre personal sanitari competent ha d'informar personalment el treballador del resultat d'aquesta vigilància. Aquesta informació ha d'incloure, quan sigui procedent, els consells relatius a la vigilància de la salut a la qual el treballador s'ha de sotmetre en finalitzar l'exposició, tenint en compte el que disposa el paràgraf e) de l'apartat 3 de l'article 37 del Reglament dels serveis de prevenció.»

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

11962 *LLEI 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.* («BOE» 149, de 22-6-2001.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb

el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.

PREÀMBUL

L'enllumenament artificial durant la nit és un dels requisits imprescindibles per a l'habitabilitat de les zones urbanes modernes i, en menor mesura, de les zones rurals, i és també necessari per a la realització d'un gran nombre d'activitats lúdiques, comercials o productives. No obstant això, un disseny o un ús inadequats de les instal·lacions d'enllumenament té conseqüències perjudicials per a la biodiversitat i el medi ambient, en la mesura que s'estiguin alterant, d'una manera desordenada, les condicions naturals de fosc que són pròpies de les hores nocturnes.

D'altra banda, un enllumenament nocturn excessiu o defectuós constitueix una forma de contaminació, en tant que afecta la visió del cel, el qual forma part del paisatge natural i ha d'ésser protegit, tant perquè es tracta d'un patrimoni comú de tots els ciutadans com per la necessitat de possibilitar-ne l'estudi científic.

Finalment, un enllumenament nocturn que respongui a criteris coherents i racionals té una incidència directa i immediata en el consum de les fonts d'energia i fa possible un notable estalvi energètic. En aquest sentit, cal tenir en compte que l'ús eficient dels recursos és un dels principis bàsics de desenvolupament sostenible a què aspira Catalunya.

Igualment, cal tenir present que el Parlament ja s'ha pronunciat, en diverses resolucions, sobre la necessitat de dur a terme les actuacions adequades per a afrontar la problemàtica derivada de la contaminació lumínica. Així, la Resolució 89/V, del 1996, fa referència a la necessitat d'impedir la dispersió lumínica; la Resolució 728/V, del 1998, instava el Govern a impulsar un programa d'actuacions per combatre la contaminació lumínica, i la Resolució 616/V, del 1998, instava el Govern a constituir una comissió tècnica per a l'elaboració d'una norma reguladora d'aquest tipus de contaminació.

Totes aquestes raons, unides a la progressiva conscienciació ciutadana vers la protecció del medi, justifiquen la necessitat de regular, mitjançant aquesta Llei, mecanismes que permetin donar resposta a la problemàtica que planteja un enllumenament nocturn inadequat, i a les formes de contaminació lumínica que en derivin, sense oblidar en cap moment la importància que l'enllumenament nocturn té com a element essencial per a la seguretat ciutadana, per a la circulació i també per a la vida comercial, turística i recreativa de les zones habitades. En tot cas, una regulació adequada de l'enllumenament nocturn ha de contribuir a millorar la qualitat de vida dels ciutadans, a les ciutats i als pobles.

La Llei, doncs, determina la divisió del territori en diverses zones en funció de les característiques i especificitats de cada una en relació amb la claror lluminosa que hi pot ésser admissible, i també regula els aspectes relatius a les intensitats de brillantor permeses, al disseny i la instal·lació de l'enllumenat i al règim estacional i horari d'usos.

La Llei estableix igualment les obligacions de les administracions públiques per a assegurar el compliment dels objectius que persegueix, fixa els ajuts econòmics necessaris per a donar suport a les possibles operacions d'adaptació dels enllumenats existents a les noves prescripcions, regula el règim sancionador corresponent i, finalment, impulsa campanyes de conscienciació ciutadana envers la problemàtica ambiental que planteja la contaminació lumínica.

Tota aquesta regulació ha de permetre fer un altre pas endavant cap al compromís global de tota la societat en la defensa i la conservació del medi, inserit en el marc d'un desenvolupament sostenible que faci possible el creixement del benestar econòmic i social i el compatibilitzi amb la necessària protecció del medi.

En aquest sentit, l'aplicació d'aquesta Llei ha de servir per a millorar l'eficiència energètica dels enllumenats.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

És objecte d'aquesta Llei la regulació de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament exterior i interior, pel que fa a la contaminació lumínica que poden produir.

Article 2. *Finalitats.*

Aquesta Llei té com a finalitats:

- Mantenir al màxim possible les condicions naturals de les hores nocturnes, en benefici de la fauna, de la flora i dels ecosistemes en general.
- Promoure l'eficiència energètica dels enllumenats exteriors i interiors mitjançant l'estalvi d'energia, sens minva de la seguretat.
- Evitar la intrusió lumínica en l'entorn domèstic i, en tot cas, minimitzar-ne les molèsties i els perjudicis.
- Prevenir i corregir els efectes de la contaminació lumínica en la visió del cel.

Article 3. *Exempcions d'aplicació.*

1. Són exempts del compliment de les obligacions fixades per aquesta Llei, en els supòsits i amb l'abast que siguin fixats per via reglamentària:

- Els ports, els aeroports, les instal·lacions ferroviàries, les carreteres, les autovies i les autopistes.
- Els telefèrics i els altres mitjans de transport de tracció per cable.
- Les instal·lacions i els dispositius de senyalització de costes.
- Les instal·lacions de les forces i els cossos de seguretat i les instal·lacions de caràcter militar.
- Els vehicles de motor.
- En general, les infraestructures d'enllumenament de les quals sigui regulat per normes destinades a garantir la seguretat de la ciutadania.

2. S'exclou de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei la llum produïda per combustió en el marc d'una activitat sotmesa a autorització administrativa o a altres formes de control administratiu, si no té finalitat d'enllumenament.

Article 4. *Definicions.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- Contaminació lumínica: l'emissió de flux lluminós de fonts artificials nocturnes en intensitats, direccions o rangs espectrals innecessaris per a la realització de les activitats previstes en la zona en què s'han instal·lat els llums.
- Difusió cap al cel: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que es difonen devers el firmament.

c) Enlluernament: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que dificulten o impossibiliten la visió.

d) Intrusió lumínica: la forma de contaminació lumínica consistent en l'emissió de fluxos lluminosos que excedeixen de l'àrea on són útils per a l'activitat prevista i envaeixen zones en què no són necessaris i en què poden causar molèsties o perjudicis.

e) Sobreconsum: el consum energètic inútil o innecessari derivat de l'emissió de fluxos lluminosos amb excés d'intensitat o de distribució espectral.

f) Enllumenat exterior: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades fora d'espais coberts.

g) Enllumenat interior: la instal·lació prevista per a enllumenar superfícies situades dins d'espais coberts.

h) Brillantor: el flux de llum pròpia o reflectida, que pot ésser:

h) 1. Brillantor reduïda: la que és de baixa intensitat respecte al nivell referent de llum.

h) 2. Brillantor mitjana: la que té una intensitat intermèdia respecte al nivell referent de llum.

h) 3. Brillantor alta: la que té una intensitat accentuada respecte al nivell referent de llum.

i) Nivell referent de llum: nivell d'intensitat de fluxos lluminosos determinat per via reglamentària amb vista al compliment de les prescripcions d'aquesta Llei i de la normativa que la desplegui.

j) Flux d'hemisferi superior instal·lat: flux radiat per damunt del pla horitzontal per un aparell d'enllumenament o per un cos, un edifici o un element lluminós.

k) Horari nocturn: franja horària que va des de l'hora que sigui fixada per via reglamentària fins a la sortida del sol.

l) Modificació de l'enllumenat: canvi en les instal·lacions o els aparells d'enllumenament, amb l'abast i les condicions que siguin determinades per via reglamentària.

m) Llum (en masculí): aparell que conté una font de llum.

n) Estalvi energètic: obtenció de la llum necessària amb el mínim consum d'energia.

o) Eficiència energètica: màxim aprofitament d'un llum.

2. També als efectes d'aquesta Llei, i quant a l'ús a què és destinat l'enllumenat, s'entén per:

a) Enllumenat exterior viari: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles.

b) Enllumenat exterior per a vianants: el de les superfícies destinades al pas de persones.

c) Enllumenat exterior viari i per a vianants: el de les superfícies destinades al trànsit de vehicles i al pas de persones.

d) Enllumenat exterior ornamental: el de les superfícies enllumenades amb objectius estètics.

e) Enllumenat exterior industrial: el de les superfícies destinades a una activitat industrial.

f) Enllumenat exterior comercial i publicitari: el de les superfícies destinades a una activitat comercial o publicitària.

g) Enllumenat exterior esportiu i recreatiu: el de les superfícies destinades a una activitat esportiva o recreativa.

h) Enllumenat exterior de seguretat: el de les superfícies que cal vigilar i controlar.

i) Enllumenat exterior d'edificis: el de les superfícies que, tot i formar part d'una finca de propietat privada, són externes a les edificacions.

j) Enllumenat exterior d'equipaments: el de les superfícies que, tot i formar part d'un equipament, públic o privat, són externes a les edificacions.

CAPÍTOL II

Règim regulador dels enllumenats

Article 5. Zonificació.

1. Per a l'aplicació d'aquesta Llei, el territori s'ha de dividir en zones, en funció de la vulnerabilitat a la contaminació lumínica.

2. La divisió del territori en zones s'ha d'establir per via reglamentària i s'ha d'ajustar a la zonificació següent:

a) Zona E1: àrees incloses en el Pla d'espais d'interès natural o en àmbits territorials que hagin d'ésser objecte d'una protecció especial, per raó de llurs característiques naturals o de llur valor astronòmic especial, en les quals només es pot admetre una brillantor mínima.

b) Zona E2: àrees incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda.

c) Zona E3: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana.

d) Zona E4: àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor alta.

e) Punts de referència: punts pròxims a les àrees de valor astronòmic o natural especial incloses en la zona E1, per a cadascun dels quals cal establir una regulació específica en funció de la distància a què es trobin de l'àrea en qüestió.

3. Els ajuntaments poden establir una zonificació pròpia en llur terme municipal, sempre que no disminueixi el nivell de protecció aprovat en virtut de l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per reglament.

Article 6. Limitacions i prohibicions.

1. El flux d'hemisferi superior instal·lat aplicable a les zones establertes en virtut de l'article 5 s'ha de regular per via reglamentària, per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 i per a qualsevol altre ús que sigui determinat per reglament.

2. Els nivells màxims de llum per a cadascun dels usos especificats per l'article 4.2 s'han d'establir per via reglamentària, tenint en compte les recomanacions internacionals, amb mecanismes que en permetin l'adequació en cas de modificació de les esmentades recomanacions.

3. Els projectes d'instal·lació d'enllumenats que hagin de funcionar en horari nocturn han d'anar acompanyats d'una memòria que en justifiqui la necessitat.

4. Els ajuntaments poden establir valors propis de flux d'hemisferi superior instal·lat, atenent a les característiques i especificitats de llur territori, sempre que no disminueixi la protecció atorgada en virtut de l'apartat 2, llevat que hi concorrin causes justificades, d'acord amb el que sigui regulat per via reglamentària.

5. Els nivells màxims de llum establerts en virtut de l'apartat 2 també són aplicables als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica cap a l'exterior.

6. Es prohibeixen:

a) Els llums, integrals o monocromàtics, amb un flux d'hemisferi superior emès que superi el 50% d'aquest, llevat que enllumenin elements d'un especial interès històric o artístic, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

b) Les fonts de llum que, mitjançant projectors convencionals o làsers, emetin per damunt del pla horitzontal, llevat que il·luminin elements d'un especial interès històric, d'acord amb el que sigui determinat per via reglamentària.

c) Els artefactes i dispositius aeris de publicitat nocturna.

d) L'enllumenament de grans extensions de platja o de costa, excepte per raons de seguretat, en cas d'emergència o en els casos que sigui determinat per via reglamentària, en atenció als usos de l'enllumenat.

e) L'enllumenament permanent de les pistes d'esquí.

f) L'enllumenament d'instal·lacions a manca de la memòria justificativa que exigeix l'apartat 3.

Article 7. *Característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament.*

1. Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament s'han de dissenyar i instal·lar de manera que es previngui la contaminació lumínica i s'afavoreixi l'estalvi, l'ús adequat i l'aprofitament de l'energia, i han de comptar amb els components necessaris per a aquest fi.

2. S'han d'establir per via reglamentària les prescripcions aplicables als aparells d'enllumenament, en funció, si escau, de les zones establertes d'acord amb l'article 5 i dels nivells màxims fixats d'acord amb l'article 6, especialment pel que fa a:

a) La inclinació i la direcció dels llums, les característiques del tancament i la necessitat d'apantallar-los per a evitar valors excessius de flux d'hemisferi superior instal·lat, d'enlluernament o d'intrusió lumínica.

b) El tipus de làmpades que cal utilitzar o d'ús preferent.

c) Els sistemes de regulació del flux lluminós en horaris especials, si s'escau.

3. Els aparells d'enllumenament exterior que, de conformitat amb el que disposen els apartats 1 i 2, compleixen els requisits exigits pel que fa als components, el disseny, la instal·lació, l'angle d'implantació respecte a l'horitzontal i l'eficiència energètica, poden acreditar mitjançant un distintiu homologat llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia.

4. S'han d'adoptar els programes de manteniment necessaris per a la conservació permanent de les característiques de les instal·lacions i els aparells d'enllumenament.

5. D'acord amb criteris d'estalvi energètic, s'ha de prioritzar en els enllumenats exteriors la utilització preferent de làmpades de vapor de sodi d'alta pressió (VSAP) i de baixa pressió (VSBP). Aquestes làmpades han de substituir les làmpades de vapor de mercuri en els processos de renovació de l'enllumenat públic, que han de tendir a la reducció de la potència instal·lada.

Article 8. *Règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat.*

1. L'enllumenat exterior, tant el de propietat pública com el de propietat privada, s'ha de mantenir apagat en horari nocturn, tant en zones comercials com en zones industrials, residencials o rurals, excepte en els casos següents:

a) Per raons de seguretat.

b) Per a enllumenar carrers, camins, vials, llocs de pas i, mentre siguin destinades a aquest ús, zones d'equipament i d'aparcament.

c) Per a usos comercials, industrials, agrícoles, esportius o recreatius, durant el temps d'activitat.

d) Per altres motius justificats, que s'han de determinar per via reglamentària i s'han d'haver especificat en la memòria justificativa que exigeix l'article 6.3.

2. Els ajuntaments han de regular un règim propi d'enllumenat per als esdeveniments nocturns singulars, festius, firals, esportius o culturals a l'aire lliure, que ha de compatibilitzar la prevenció de la contaminació lumí-

nica i l'estalvi energètic amb les necessitats derivades dels esdeveniments esmentats.

3. Els criteris generals del règim estacional i horari d'usos de l'enllumenat exterior s'han de regular per via reglamentària. La regulació ha de tenir en compte les especificitats a què fan referència els apartats 1 i 2 i ha de fixar els condicionants aplicables a l'enllumenament en horari nocturn de monuments o d'altres elements d'un interès cultural, històric o turístic especial.

4. El que estableix aquest article també és aplicable als enllumenats interiors, tant els de propietat pública com els de propietat privada, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

CAPÍTOL III

Actuacions de les administracions públiques

Article 9. *Obligacions de les administracions públiques.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències, han de vetllar perquè:

a) Els enllumenats distribueixin la llum de la manera més efectiva i eficient i utilitzin la quantitat mínima de llum per satisfer els criteris d'enllumenament.

b) Els llums utilitzats siguin tancats o apantallats, d'acord amb el que estableixen els articles 6 i 7.

c) Els enllumenats exteriors que s'instal·lin preferentment tinguin acreditada llur qualitat per a evitar la contaminació lumínica i estalviar energia, d'acord amb el que estableix l'article 7.3.

d) Els components dels enllumenats s'ajustin adequadament a les característiques dels usos i de la zona enllumenada i emetin preferentment en la zona de l'espectre visible de longitud d'ona llarga.

e) Els enllumenats estiguin connectats només quan calgui, mitjançant temporitzadors, si escau.

f) Els enllumenats es mantinguin apagats en horari nocturn, quan no siguin necessaris.

g) Les instal·lacions i els aparells d'enllumenament siguin sotmesos al manteniment adequat per a la conservació permanent de llurs característiques.

Article 10. *Règim d'intervenció de l'Administració ambiental.*

1. Les característiques dels enllumenats exteriors, ajustades a les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupi, s'han de fer constar en els projectes tècnics annexos a la sol·licitud d'autorització ambiental, a la sol·licitud de llicència ambiental o, si s'escau, a la comunicació de l'activitat, d'acord amb el que estableix la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental.

2. El que estableix l'apartat 1 també és aplicable als enllumenats interiors, si produeixen intrusió lumínica a l'exterior.

Article 11. *Criteris per a la contractació administrativa.*

1. Les administracions públiques han d'incloure en els plecs de clàusules administratives d'obres, de serveis i de subministraments els requisits que ha de complir necessàriament l'enllumenat exterior per ajustar-se als criteris de prevenció i correcció de la contaminació lumínica establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.

2. El distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3 per als aparells d'enllumenament acredita que compleixen els requisits fixats per l'apartat 1 als efectes de la contractació administrativa.

3. Les construccions, les instal·lacions i els habitatges que requereixen enllumenament en horari nocturn han de presentar a l'administració pública competent una memòria que en justifiqui la necessitat. En tot cas, el projecte d'enllumenat s'ha d'ajustar al màxim als criteris de prevenció de la contaminació lumínica.

Article 12. *Construccions finançades amb fons públics.*

Els projectes d'enllumenat exterior en construccions, instal·lacions i habitatges finançats amb fons públics s'han d'ajustar necessàriament als criteris de prevenció de la contaminació lumínica que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

Règim econòmic

Article 13. *Fons econòmic.*

1. Es crea el Fons per a la protecció del medi contra la contaminació lumínica, que es nodreix del recursos següents:

a) L'import dels ingressos provinents de les sancions imposades per l'Administració de la Generalitat en aplicació d'aquesta Llei.

b) Les aportacions i els ajuts atorgats per particulars, per empreses i institucions públiques o privades i per administracions públiques.

c) Les aportacions dels pressupostos de la Generalitat necessàries per a garantir el compliment dels objectius d'aquesta Llei.

2. La recaptació del Fons creat per l'apartat 1 s'afecta a la concessió d'ajuts i subvencions destinats a la implantació de les mesures establertes per aquesta Llei i per la normativa que la desplegui.

Article 14. *Règim d'ajuts.*

1. S'han d'establir línies d'ajuts específics per promoure l'adaptació dels enllumenats exteriors a les prescripcions d'aquesta Llei.

2. Per a l'atorgament dels ajuts a què es refereix l'apartat 1, és criteri preferent el fet que l'enllumenat sigui dins una zona E1 o un punt de referència.

3. Les sol·licituds que es formulin per a rebre els ajuts a què es refereix l'apartat 1 s'han de presentar acompanyades del projecte tècnic de la instal·lació i del pressupost corresponent.

CAPÍTOL V

Règim sancionador i potestat d'inspecció i control

Article 15. *Infraccions sancionables.*

Constitueixen infracció administrativa les accions i les omissions que contravenen a les obligacions que estableix aquesta Llei, d'acord amb la tipificació i la gradació que estableix l'article 16.

Article 16. *Tipificació.*

1. Són infraccions lleus les accions o les omissions següents:

a) Vulnerar dins un marge de fins a dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.

b) Excedir de fins al 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.

c) Infringir per acció o per omissió qualsevol altra determinació d'aquesta Llei o de la reglamentació que la desplegui, llevat que s'incorri en una infracció greu o molt greu.

d) Instal·lar llums o fonts de llum contravenint al que disposa l'article 6.6.a i b.

2. Són infraccions greus les accions o les omissions següents:

a) Vulnerar per més de dues hores el règim horari d'ús de l'enllumenat.

b) Excedir de més del 20% el flux d'hemisferi superior instal·lat autoritzat.

c) Instal·lar aparells d'enllumenament que no compleixin els requisits establerts per aquesta Llei i per la normativa que la desenvolupi.

d) Dur a terme una modificació de l'enllumenat exterior que n'alteri la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat de manera que deixin de complir les prescripcions d'aquesta Llei o de la normativa que la desenvolupi.

e) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a lleu.

f) Obstruir l'activitat de control o d'inspecció de l'Administració.

g) Cometre dues o més infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus les accions o les omissions següents:

a) Cometre una infracció tipificada com a greu, si causa un perjudici important al medi.

b) Cometre dins una zona E1 o en un punt de referència una infracció tipificada com a greu.

c) Cometre dues o més infraccions greus.

Article 17. *Responsabilitat.*

Són responsables de les infraccions d'aquesta Llei les persones físiques i jurídiques que han participat en la comissió del fet infractor.

Article 18. *Procediment sancionador.*

El procediment administratiu aplicable per a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei és el que estableix la normativa vigent reguladora del procediment sancionador.

Article 19. *Quantia de les sancions.*

1. Les infraccions lleus se sancionen amb multes de 25.000 pessetes (150,253 euros) a 100.000 pessetes (601,012 euros).

2. Les infraccions greus se sancionen amb multes de 100.001 pessetes (601,018 euros) a 500.000 pessetes (3.005,060 euros).

3. Les infraccions molt greus se sancionen amb multes de 500.001 pessetes (3.005,067 euros) a 5.000.000 de pessetes (30.050,605 euros).

Article 20. *Graduació de les sancions.*

Les sancions es graduen tenint en compte els criteris següents:

a) La intencionalitat de la persona infractora.

b) El grau de participació en el fet per títol altre que el d'autor.

c) La reincidència, si per resolució ferma s'ha declarat la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.

Article 21. *Mesures cautelars.*

1. Si es detecta l'existència d'una actuació contrària a les determinacions d'aquesta Llei, l'administració competent ha de requerir l'interessat, amb audiència prèvia, perquè la corregeixi, i ha de fixar un termini a aquest efecte.

2. En el cas que el requeriment a què es refereix l'apartat 1 sigui desatès, l'administració competent pot acordar, per resolució motivada, i amb audiència prèvia de l'interessat, les mesures necessàries per a desconectar i, si s'escau, precintat l'enllumenat infractor.

3. Les mesures cautelars determinades per aquest article es poden adoptar simultàniament a l'acord d'incoació del procediment sancionador o en qualsevol moment posterior de la tramitació, i no es poden perllongar per més de tres mesos.

Article 22. *Multes coercitives i reparació dels danys.*

1. Es poden imposar multes coercitives, d'una quantia màxima de 100.000 pessetes (601,012 euros), i un màxim de tres de consecutives, per constrènyer al compliment de les obligacions derivades de les mesures cautelars o de les resolucions sancionadores que s'hagin dictat.

2. Si una infracció d'aquesta Llei causa un dany a la biodiversitat del medi, el responsable té l'obligació de reparar-lo, i ha de retornar prioritàriament la situació a l'estat originari, previ a l'alteració. Si la reparació no és possible, el responsable de la infracció ha d'indemnitzar pels danys i perjudicis.

3. La imposició de multes coercitives i l'exigència de la reparació del dany o de la indemnització pels danys i perjudicis causats és compatible amb la imposició de les sancions que corresponguin.

Article 23. *Potestat sancionadora i òrgans competents.*

1. La potestat sancionadora per a les infraccions tipificades per aquesta Llei correspon a l'Administració de la Generalitat i als ens locals.

2. Els òrgans competents per a imposar les sancions fixades per aquesta Llei s'han de determinar per reglament.

Article 24. *Potestat d'inspecció i control.*

1. La potestat d'inspecció i control dels enllumenats que puguin ésser font de contaminació lumínica correspon al Departament de Medi Ambient i als ajuntaments, i és exercida per personal acreditat al servei de l'Administració respectiva, que té la condició d'autoritat, sens perjudici del que estableix la disposició addicional tercera.

2. Els fets constatats en l'acta d'inspecció aixecada pel personal acreditat a què es refereix l'apartat 1 tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar els interessats.

3. Les entitats o persones sotmeses a inspecció tenen l'obligació de facilitar al màxim el desenvolupament de les tasques d'inspecció i control.

Disposició addicional primera.

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei poden mantenir inalterades llurs condicions tècniques, en els termes que estableix la disposició transitòria primera, però han d'ajustar el règim d'usos horaris al que determinen aquesta Llei i la normativa que la desplegui.

Disposició addicional segona.

Si posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es porta a terme una modificació substancial d'un enllumenat exterior que n'afecta la intensitat, l'espectre o el flux d'hemisferi superior instal·lat, s'ha d'ajustar en tot cas a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui.

Disposició addicional tercera.

Les actuacions d'inspecció i control dels enllumenats exteriors, pel que fa al compliment d'aquesta Llei, poden ésser dutes a terme per entitats col·laboradores, que han d'estar acreditades degudament i han de comptar amb els mitjans personals i materials necessaris per a l'exercici de llurs funcions.

Disposició addicional quarta.

Els ajuntaments poden delegar en els consells comarcals la zonificació del terme municipal a què els autoritza l'article 5.3, en els termes que estableix la normativa sobre règim local.

Disposició addicional cinquena.

El desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei ha de tenir en compte, d'acord amb els requisits i els principis que la Llei estableix, les alteracions de la claror natural causades per l'activitat humana, altres que la instal·lació d'enllumenats, que puguin derivar en formes de contaminació lumínica.

Disposició transitòria primera.

Els enllumenats exteriors existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han d'adaptar a les prescripcions de la Llei i de la normativa que la desplegui en els terminis que siguin fixats per via reglamentària, que en cap cas no poden ultrapassar el període de vuit anys, comptadors de la dita entrada en vigor, i que s'han de determinar atenent, entre d'altres, els criteris següents:

- Els usos de l'enllumenat.
- La classificació de la zona en què s'emplaça l'enllumenat.
- Els perjudicis que causa l'enllumenat per al medi o per a la ciutadania.
- La magnitud de les reformes que s'hagin de dur a terme.
- L'eficiència energètica de l'enllumenat.
- Els costos econòmics de l'adaptació.

Disposició transitòria segona.

La Generalitat, per mitjà del règim d'ajuts regulat per l'article 14 i dels altres mecanismes pressupostaris pertinents, ha de col·laborar amb els ajuntaments per garantir l'adaptació dels enllumenats públics dels termes municipals respectius a les prescripcions d'aquesta Llei.

Disposició final primera.

El Departament de Medi Ambient ha de promoure campanyes de difusió i conscienciació ciutadana en relació amb la problemàtica que comporta la contaminació lumínica.

Disposició final segona.

D'acord amb el principi de col·laboració, s'han de promoure convenis de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i l'Administració local, i també, si escau, l'Administració general de l'Estat, amb vista a l'impuls i la implantació de les mesures que regula aquesta Llei.

Disposició final tercera.

1. En el termini de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de regular i constituir una comis-

sió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica, amb la participació dels diversos sectors implicats, amb la funció d'impulsar i promoure l'aplicació d'aquesta Llei i qualsevol altra que li sigui atribuïda.

2. El desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en el termini de nou mesos a partir de la constitució de la comissió a què es refereix l'apartat 1.

Disposició final quarta.

Es faculta el Govern per a actualitzar mitjançant decret les multes fixades per aquesta Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Disposició final cinquena.

S'habilita el Govern per a desenvolupar i aplicar aquesta Llei i el conseller o consellera de Medi Ambient per a fer la regulació de la comissió de prevenció i correcció de la contaminació lumínica a què es refereix la disposició final tercera.

Disposició final sisena.

En el termini que estableix la disposició final tercera per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei, el departament competent ha de determinar els requisits per a atorgar el distintiu homologat a què es refereix l'article 7.3.

Disposició final setena.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de maig de 2001.

FELIP PUIG I GODES,
Conseller de Medi Ambient

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3407, de 12 de juny de 2001)

11963 LLEI 7/2001, de 31 de maig, de creació de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca. («BOE» 149, de 22-6-2001.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 7/2001, de 31 de maig, de creació de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca.

PREÀMBUL

Sota la formulació jurídica d'una entitat de dret públic sotmesa al dret privat i adscrita al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació es crea, mitjançant aquesta Llei, l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, amb les característiques pròpies d'una agència que administra i distribueix recursos econòmics, i amb l'objectiu explícit de gestionar les beques i els ajuts universitaris i de recerca, i també d'altres pro-

grames i accions que, en l'àmbit de les competències pròpies del dit Departament, li siguin encomanades.

Aquesta iniciativa està en consonància amb els objectius del Govern de la Generalitat sobre política de modernització i flexibilització de l'organització de l'Administració i respon, concretament, a la voluntat de globalització i racionalització de les infraestructures i de coordinació dels recursos personals i materials que es destinen al foment de la recerca i dels estudis universitaris, per tal de rendibilitzar al màxim els esforços inversors amb càrrec als pressupostos públics. Val a dir que s'ha pres com a punt de referència el model organitzatiu emprat per altres governs que tenen una llarga experiència en la utilització de les agències executives com a instrument de gestió d'aquest tipus d'activitats, com són el de Suècia, el del Quebec o el del Japó.

L'Agència ha de dur a terme d'una manera descentralitzada la gestió de les beques i els ajuts als estudiants universitaris amb l'objectiu d'assolir la igualtat d'oportunitats, i també les activitats de foment de la recerca i la innovació tecnològica, i l'execució de programes i d'accions que el Departament li encomani. En la seva activitat, ha de tenir el grau d'autonomia suficient per exercir les funcions que té assignades amb eficàcia i eficiència, a fi de propiciar un apropament dels serveis als ciutadans. Per tot això, la creació de l'Agència es vincula a l'establiment de compromisos clars de millora i de qualitat dels serveis.

Aquesta Llei estableix la naturalesa i els objectius de l'Agència, i el Departament a què resta vinculada, el qual li fixa les directrius i n'exerceix el control mitjançant el contracte programa de relacions. També regula els aspectes essencials de l'organització de l'Agència, tot determinant els òrgans de govern i la manera de designar-los, els recursos humans i econòmics de què ha de disposar i altres qüestions relatives al règim patrimonial, contractual i pressupostari.

Aquesta Llei es dicta a l'empara dels articles 9.7 i 15 de l'Estatut d'autonomia, que atribueixen, respectivament, a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de recerca i la competència plena en matèria d'ensenyament, i de l'article 54, que faculta la Generalitat per constituir empreses públiques com a mitjà d'execució de les funcions en què té competència.

Article 1. Creació i naturalesa.

1. Es crea l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, com a entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que ajusta la seva activitat al dret privat, vinculada al Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions.

2. L'Agència es regeix per aquesta Llei; per la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana; per l'ordenament jurídic privat, amb les úniques excepcions establertes per aquesta Llei i per la normativa que la desplegui; pels seus propis estatuts, i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

3. L'Agència actua sota les directrius del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, el qual exerceix el control d'eficàcia i d'eficiència sobre la seva activitat.

Article 2. Objectiu.

L'Agència té per objectiu exercir les funcions establertes per aquesta Llei respecte al foment de les actuacions en matèria d'universitats, recerca i innovació tecnològica que són competència de la Generalitat de Catalunya.